

Broj: 01-02-58-4/24
Sarajevo, 30.05.2024. godine

PARLAMENT FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

DOM NARODA

mr.sci. Izmir Hadžić, sekretar

Predmet: Delegatsko pitanje – odgovor, dostavlja se

Veza: Vaš akt broj: 05/2-02-50/24 od 26.01.2024. godine

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
**PARLAMENT FEDERACIJE
SARAJEVO**

Primljeno: 03-06-2024			
Org. jed.	Broj	Priloga	Vrijednost
05/2	-02-	50	124

Poštovani,

U vezi sa Vašim aktom broj i datum gornji koji se odnosi na delegatsko pitanje koje je postavio Ivan Odak, delegat u Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, u prilogu Vam dostavljamo odgovore Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva zaprimljene u Uredu Premijera Federacije Bosne i Hercegovine 29.05.2024. godine.

S poštovanjem,

DIREKTOR

Arijana Huseinović – Ajanović

Prilog:

- akt Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj: 08-22/6-301/24 od 26.02.2024. godine
- akt Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva broj: 08-22/6-300/24 od 27.02.2024. godine

01-02-58-3/24
29-05-2024

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
Federalno ministarstvo poljoprivrede,
vodoprivrede i šumarstva

BOSNIA AND HERZEGOVINA
FEDERATION OF BOSNIA AND HERZEGOVINA
Federal Ministry of Agriculture, Water
Management and Forestry

Broj: 08-22/6-300/24
Sarajevo, 27.2.2024. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
URED PREMIJERA

PREDMET: Izjašnjenje, dostavljaju se-

VEZA: Akt Ureda Premijera Federacije BiH broj: 01-02-58-1/24 od 12.2.2024. godine

Poštovani

Povodom Vašeg dopisa, broj i datum navedeni u vezi, a vezano za delegatsko pitanje koje postavio Ivan Odak, delegat u Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, dajemo sljedeće izjašnjenje:

Šumarstvo „Prenj“ dd Konjic, prema saznanjima kojima raspolažemo, nije upisano u zemljišnim knjigama kao vlasnik šuma i šumskog zemljišta za koje se smatra da predstavljaju državnu imovinu, već je u korist ovog društva upisano „pravo raspolaganja“.

Ovi podaci su u zemljišnu knjigu upisani na osnovu podataka iz katastra nekretnina dana 26.5.2005. godine, a nakon što je tzv. novi premjer stupio na snagu.

S poštovanjem

Dostavljeno:

1. Naslovu;
2. FMPVŠ-Sektor za šumarstvo i lovstvo;
3. a/a

		OZNAKA NEKRETNINA	Površina			Primjedba
			ha	a	m ²	
		NADOLJE; SUMA 4. KLASE -	0000 85 32	85	32	Vidi A2 list, rbr 11
	1310	ŠTRBINE; SUMA 1. KLASE -	0001 49 19	49	19	Vidi A2 list, rbr 12
141.	2480	NADOLJE; SUMA 3. KLASE -	0000 38 37	38	37	Vidi A2 list, rbr 13
142.	2204/2	ZAVALE; SUMA 2. KLASE -	0001 03 55	03	55	Vidi A2 list, rbr 14
143.	2178	BOROVA GLAVICA; SUMA 4. KLASE -	0000 71 60	71	60	Vidi A2 list, rbr 15
144.	1742	STRMENICA; SUMA 4. KLASE -	0000 03 97	03	97	Vidi A2 list, rbr 16
145.	1952/2	ZAPADAK; SUMA 7. KLASE -	0000 07 36	07	36	Vidi A2 list, rbr 17
146.	1952/1	ZAPADAK; SUMA 7. KLASE -	0000 56 71	56	71	Vidi A2 list, rbr 18
147.	351/5	BUKOVA GLAVA; SUMA 1. KLASE	0000 05 07	05	07	

B Vlasnički list

br.	UPISI	Primjedba
1.	Udio: 1/1 ŠUMARSTVO PRENJ D.D.KONJIC ID: 4227243663001 Tip: Pravo raspolaganja Adresa: Konjic, ul. Sarajevska br.31,	PREUZETO IZ KATASTRA NEKRETNINA 26.05.05,

C Teretni list

br.	UPISI	Iznos (KM)	Primjedba
-----	-------	------------	-----------

01-02-58-4/24
29-05-2024

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
Federalno ministarstvo poljoprivrede,
vodoprivrede i šumarstva

BOSNIA AND HERZEGOVINA
FEDERATION OF BOSNIA AND HERZEGOVINA
Federal Ministry of Agriculture, Water
Management and Forestry

Broj: 08-22/6-301/24
Sarajevo, 26.2.2024. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
URED PREMIJERA

PREDMET: Izjašnjenje, dostavljaju se-

VEZA: Akt Ureda Premijera Federacije BiH broj: 01-02-58/24 od 12.2.2024. godine

Poštovani

Povodom Vašeg dopisa, broj i datum navedeni u vezi, a vezano za delegatsko pitanje koje postavio Ivan Odak, delegat u Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, dajemo sljedeće izjašnjenje:

Presudom broj:09 0 U 005095 09 U od 23.7.2012. godine Kantonalnog suda u Sarajevu odbija se tužba Šumarstvo „Prenj“ dd Konjic radi poništenja Rješenja broj:UP-II-10-26-252/09 od 9.11.2009. godine Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva kojim se odbija kao neosnovana žalba Šumarstvo „Prenj“ dd Konjic na Rješenje broj:UP/I-13-01-26-5-573/09 od 22.9.2009. godine Federalne uprave za inspekcijeske poslove.

Presudom broj:09 0 U 005141 10 U od 14.9.2012. godine Kantonalnog suda u Sarajevu odbija se tužba „Šumarstvo Ljuta“ doo Konjic radi poništenja Rješenja broj:UP-II-10-26-255-1/09 od 9.11.2009. godine Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva kojim se odbija kao neosnovana žalba „Šumarstvo Ljuta“ doo Konjic na Rješenje broj:UP/I-13-01-26-5-576/09 od 22.9.2009. godine Federalne uprave za inspekcijeske poslove.

Presudom broj:09 0 U 005145 10 U od 11.12.2013. godine Kantonalnog suda u Sarajevu odbija se tužba JP „Šume Herceg Bosne“ doo Mostar radi poništenja Rješenja broj:UP-II-10-26-253-1/09 od 9.11.2009. godine Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva kojim se odbija kao neosnovana žalba JP „Šume Herceg Bosne“ doo Mostar na Rješenje broj: 13-04-26-5-575-1/09 od 17.9.2009. godine Federalne uprave za inspekcijeske poslove.

Presudom broj:09 0 U 005109 09 U od 4.2.2013. godine Kantonalnog suda u Sarajevu odbija se tužba Šumarstva „Srednjeneretvansko“ dd Mostar radi poništenja Rješenja broj:UP-II-10-26-254/09 od 9.11.2009. godine Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva kojim se odbija kao neosnovana žalba Šumarstva „Srednjeneretvansko“ dd Mostar na Rješenje broj:UP/I-13-02-26-5-574-1/09 od 22.9.2009. godine Federalne uprave za inspekcijeske poslove.

Navedenim rješenjima Federalne uprave za inspekcijeske poslove naloženo je subjektima nadzora da obustave sve vidove sječe, uspostave šumski red, izvezu šumske drvene sortimente u svim odjelima i obustave gospodarenje državnim šumama do ispunjenja odrebi člana 49. Zakona o šumama („Službene novine Federacije BiH“, 20/02, 29/03 i 37/04).

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 005095 09 U
Sarajevo, 23.07.2012. godine

Kantonalni sud u Sarajevu, sudija Svjetlana Milišić-Veličkovski, u upravnom sporu tužitelja ŠUMARSTVO „PRENJ“ D.D. KONJIC, ul. Sarajevska br.31, protiv tuženog FEDERALNO MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE, VODOPRIVREDE I ŠUMARSTVA SARAJEVO, radi poništenja rješenja broj: UP-II-10-26-252/09 od 09.11.2009. godine, u predmetu inspekcijskog nadzora, dana 23.07.2012. godine, donio je

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog broj: UP-II-10-26-252/09 od 09.11.2009. godine godine, odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje rješenje Federalne uprave za inspekcijske poslove, Šumarski inspektorat broj: UP/I-13-01-26-5-573/09 od 22.09.2009. godine, kojim se tužitelju naređuje da obustavi sve vidove sječa doznačenih stabala, da uspostavi šumski red i izveze izrađene šumske drvne sortimente u svim odjelima u kojima je rađeno na realizaciji projekta za izvođenje, te da privremeno obustavi gospodarenje državnom šumom na ŠGP „Konjičko“, na ukupnoj površini od 56.029,7 ha i na području Krša na ukupnoj površini 11.895 ha; određuje se da je rok za izvršenje tog rješenja 30 dana od dana prijema rješenja i traje do ispunjenja odredbi člana 49. Zakona o šumama tj. prenosa poslova, gospodarenja državnim šumama na području Hercegovačko-neretvanskog kantona od Federalnog ministarstva do Kantonalne uprave za šumarstvo HNK, odnosno šumsko-privrednog društva HNK; te se tužitelj obavezuje da u roku od 3 dana nakon izvršenja rješenja prvostepenom organu dostavi obavijest o izvršenju naloženih radnji.

Tužbom od 30.12.2009. godine tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženog ističući da već više desetljeća gospodari šumom i šumskim zemljištem na tzv. Š.P.P. „Konjičko“, te da je sve do stupanja na snagu Zakona o šumama to društvo poslovalo u skladu s važećim zakonskim propisima bez većih problema. Na osnovu Zakona o šumama, tačnije člana 49. tog zakona, kantonalni organi nisu tužitelju željeli u potpunosti prenijeti poslove gospodarenja, osim pojedinih aktivnosti, dok se pravo na iskorištavanje šuma pokušava osporiti. Tužitelj je nastavio poslovanje na osnovu člana 20. Zakona o šumama, kojim je propisano da se šumama gospodari na osnovu šumsko-privredne osnove i projekata za izvođenje, a tužitelj posjeduje urednu šumsko-privrednu osnovu na koju je saglasnost dalo Federalno ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede od 27.07.2006. godine sa rokom važenja od 01.01.2005. godine do 31.12.2014. godine. Ova saglasnost nije stavljena van snage. Tužitelj ističe da je tokom postupka inspekcijskog nadzora pokrenut postupak pred Ustavnim sudom FBiH, te je presudom broj: U-26/08 od 14.04.2009. godine utvrđeno da je Zakonom o šumama povrijeđeno pravo općine na lokalnu samoupravu. Federalnom Parlamentu je data mogućnost da uz konsultaciju sa Savezom općina i gradova FBiH usaglasi Zakon o šumama s Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o načelima lokalne samouprave u FBiH u roku od 6 mjeseci od dana objavljivanja te presude u Službenim novinama FBiH, do kada se tadašnji Zakon o šumama mogao i primjenjivati. Ovaj rok je istekao 27.11.2009. godine. U toku rješavanja po žalbi tužitelja protiv prvostepenog

rješenja od 22.09.2009. godine prestao je u potpunosti važiti Zakon o šumama, jer Parlament FBiH nije u ostavljenom roku postupio po nalogu iz presude Ustavnog suda. Tužitelj ističe da je 03.12.2009. godine primio osporeno rješenje od 09.11.2009. godine kojim je odbijena njegova žalba. Tužitelj smatra da bi provođenjem tog rješenja, koje je zasnovano na odredbama Zakona o šumama koji više nije na snazi, nastale velike ekonomske posljedice i nesaglediva šteta po šumu i šumsko zemljište. S obzirom da su osporeno i prvostepeno rješenje zasnovano na odredbama Zakona o šumama koji je proglašen neustavnim i stavljen van snage, tužitelj predlaže da sud uvaži tužbu, poništi osporeni akt i pravne posljedice koje su proistekle iz poništenog rješenja.

U odgovoru na tužbu od 27.01.2010. godine tuženi ostaje kod razloga navedenih u osporenom rješenju, te ističe da navode tužbe smatra neosnovanim. Podvlači da tužitelj i sam, navodima tužbe, priznaje da nije ovlaštena pravna osoba za gospodarenje državnim šumama, kao i da njegovo poslovanje nije u skladu sa odredbama Zakona o šumama. Tuženi smatra da pozivanje tužitelja na presudu Ustavnog suda FBiH nema uticaja na rješavanje ovog spora, odnosno činjenicu da tužitelj u vrijeme donošenja osporenog rješenja nije bio ovlašten za gospodarenje državnim šumama u skladu s važećim zakonskim propisima. Prvostepeno i osporeno rješenje doneseni su 22.09.2009. godine odnosno 09.11.2009. godine, dakle u periodu kada se primjenjivao Zakon o šumama, te su neosnovani navodi tužitelja da nije postojala zakonska osnova za njihovo donošenje.

Zakonitost osporenog akta sud je cijenio u granicama zahtjeva postavljenog u tužbi i razloga tužbe, u smislu odredbe člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ br. 9/05), te je našao da tužba nije osnovana.

Prema razlozima osporenog rješenja, tuženi je utvrdio da osnivač tužitelja nije Skupština Hercegovačko-neretvanskog kantona i da to privredno društvo nema zaključen ugovor u skladu s članom 49. Zakona o šumama. U skladu s navedenim, tuženi nalazi da je prvostepeni organ pravilno utvrdio da tužitelj ne posjeduje ispravu za obavljanje djelatnosti i rada koja se posebno odnosi na dopuštenost rada sa sredstvima i resursima sa kojima se obavlja djelatnost. Poslove u šumarstvu mogu obavljati sva privredna društva koja su za to registrovana u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima, ali se poslovi gospodarenja državnim šumama prenose putem ugovora isključivo na kantonalno šumskoprivredno društvo koje osniva skupština kantona. Eventualni problemi u funkcionisanju kantonalnog šumskoprivrednog društva Hercegovačko-neretvanskog kantona nisu argument za pobijanje prvostepenog rješenja.

Ovaj sud je osporeno rješenje prihvatio kao pravilno i zakonito.

Odredbama člana 49. st. 1, 3. i 5. Zakona o šumama („Službene novine Federacije BiH“ br. 20/02, 29/03 i 37/04) predviđeno je da Federalno ministarstvo ugovorom prenosi poslove gospodarenja šumama i šumskim zemljištem kantonalnim ministarstvima, da će skupština kantona osnovati jedno kantonalno šumsko-privredno društvo za područje kantona, te da će kantonalno ministarstvo kantonalnom šumsko-privrednom društvu ugovorom prenijeti poslove, zadatke i odgovornosti iz stava 2. tog člana.

U konkretnoj upravnoj stvari, kao nesporno je utvrđeno da osnivač tužitelja nije Skupština Hercegovačko-neretvanskog kantona, kao i da tužitelj nema zaključen ugovor sa Kantonalnim ministarstvom o prenosu poslova, zadataka i odgovornosti koji se odnose na gospodarenje državnim šumama iz člana 49. stav 5. u vezi sa stavom 2. Zakona o šumama. Ove okolnosti proizlaze kako iz zapisnika šumarskog inspektorata od 27.08.2009. godine, koji je tužitelj potpisao bez primjedbi, tako i iz navoda samog tužitelja koji ove okolnosti ne osporava. S obzirom na izloženo, a imajući u vidu citirane zakonske odredbe, ovaj sud nalazi da su prvostepeni organ i tuženi pravilno utvrdili da tužitelj nema svojstvo pravne osobe ovlaštene za gospodarenje državnim šumama na predmetnom području.

Iz tog razloga, pravilno je prvostepeni organ, u okviru svojih zakonskih ovlaštenja, tužitelju privremeno zabranio gospodarenje državnom šumom na ŠGP „Konjičko“ i naložio ostale mjere. Prvostepeno i osporeno rješenje su dakle, donesena pravilnom primjenom materijalnog prava na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje.

Nije osnovan navod tužitelja da prvostepeno i osporeno rješenje prestaju da važe prestankom primjene Zakona o šumama.

Presudom Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: U-26/08 od 14.04.2009. godine utvrđeno je da je Zakonom o šumama povrijeđeno pravo općine na lokalnu samoupravu, te Parlamentu Federacije BiH data mogućnost, kao prelazno rješenje, da u konsultaciji sa Savezom općina i gradova FBiH usaglasi navedeni zakon sa Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o principima lokalne samouprave u FBiH, u roku od 6 mjeseci od dana objavljivanja ove presude u „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“, do kada se taj zakon može primjenjivati. Ova presuda objavljena je u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine" broj 3/09 od 27.05.2009. godine. Budući da nije došlo do usaglašavanja Zakona o šumama s navedenim propisima, Zakon o šumama prestao je da se primjenjuje 6 mjeseci nakon dana objave presude, tj. 27.11.2009. godine.

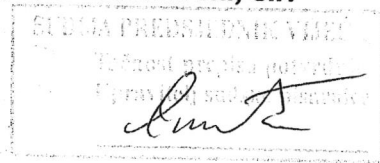
U tom smislu, prvostepeno i osporeno rješenje koja su donesena prije datuma prestanka primjene Zakona o šumama, donesena su u skladu sa zakonom koji je važio u vrijeme njihovog donošenja. Iz presude Ustavnog suda FBiH proizlazi da ta odluka nema retroaktivno dejstvo, jer se izričito njome propisuje da se navedeni zakon primjenjuje još 6 mjeseci po objavljivanju presude u Službenim novinama. Iz tog razloga ni akti doneseni primjenom odredaba Zakona o šumama, prije prestanka njegove primjene, nisu prestali važiti usljed same činjenice da je naknadno prestala primjena zakona na osnovu kojeg su doneseni.

S obzirom na izloženo, ovaj sud je primjenom člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, donio odluku kao u izreci presude.

SUDIJA

Svjetlana Milišić Veličkovski, s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 005141 10 U
Sarajevo, 14.09.2012. godine

Elnir
Ljuti

FEDERALNO MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE I ŠUMARSTVA
SARAJEVO

Prin. 20-09-2012			
Org. jed:			Vijeće:

Kantonalni sud u Sarajevu u vijeću sastavljenom od sudija Šabanović Aide, kao predsjednika vijeća, Hadžić Nedžida i Salčinović-Kuljanin Aide, kao članova vijeća, u upravnom sporu tužioca Privrednog društva „Šumarstvo Ljuta“ d.o.o. Konjic, protiv tuženog Federalno ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: UP-II-10-26-255-1/09 od 09.11.2009. godine, u predmetu inspekcijskog nadzora, dana 14.09.2012. godine, donio je:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum kao u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Federalne uprave za inspekcijske poslove, Šumarski inspektorat, broj: UP/I-13-01-26-5-576/09 od 22.09.2009. godine, kojim je naređeno tužiocu da obustavi sve vidove sječa doznačenih stabala, da uspostavi šumski red i izveze izrađene šumske drvne sortimente u svim odjelima u kojima je rađeno na realizaciji projekata za izvođenje, te da privremeno obustavi gospodarenje državnom šumom na dijelu ŠGP „Konjičko“ na ukupnoj površini od 8.452,9 ha. Stavom 2. dispozitiva prvostepenog rješenja utvrđeno je da je rok za izvršenje tog rješenja 30 dana od prijema istog i trajat će do ispunjenja odredbi člana 49. Zakona o šumama t.j. do zaključenja ugovora u smislu navedene zakonske odredbe o prenosu poslova gospodarenja državnim šumama na području Hercegovačko-neretvanskog kantona na kantonalno šumsko gospodarsko društvo.

Tužbom od 07.01.2010. godine, tužilac je pokrenuo upravni spor protiv osporenog rješenja, zbog pogrešene primjene materijalnog prava. Navodi da se prvostepeni organ i tuženi pogrešno pozivaju na odredbe člana 49. Zakona o šumama, koji Zakon je presudom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, broj U-26/08 od 14.04.2009. godine, stavljen van snage. Navodi da je rješenjem Federalne upravne inspekcije, Šumarski Inspektorat broj UP/I-12-26-4962-1/09 od 27.02.2009. godine, naređeno tužiocu da uskladi poslovanje sa odredbama člana 49. i 77. tada važećeg Zakona o šumama, te da je rješavajući po žalbi tužioca izjavljenoj protiv tog rješenja tuženi isto poništio rješenjem od 04.09.2009. godine i predmet vratio na ponovni

postupak. Ističe da su i sami inspektori prilikom kontrole poslovanja tužioca utvrdili da novoosnovani privredni subjekat „Šume Hercegovačko-neretvanske“ d.o.o. Mostar, ne ispunjava ni minimum zakonom propisanih uslova za prenošenje tom subjektu poslova gospodarenja šumama, te da bi u tom slučaju kompletne šume i šumsko zemljište ostali bez ikakve zaštite, zbog čega nije bilo osnova za postuapnje u skladu sa navedenim odredbama Zakona i nalogu Šumarskog insketorata. Napominje da je tužilac dobio saglasnost Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Sarajevo broj 05-26-95-3/06 od 27.07.2006. godine na šumskogospodarsku osnovu za ŠGP „Konjičko“ sa rokom važenja od 01.01.2005. do 31.12.2014. godine u svrhu donošenja šumskogospodarske osnove od strane „Šumarstva Prenj“ d.d. Konic i „Šumarstvo Ljuta“ d.o.o Konjic, te navodi da su u toku rješavanja po žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja, Općina Konjic kao vlasnik dijela kapitala društva „Šumarstvo Ljuta“ d.o.o. Konjic i Savez općina i gradova Federacije BiH, pokrenuli postupak pred Ustavnim sudom Federacije BiH za zaštitu prava na lokalnu samoupravu, a u vezi odredaba navedenog Zakona o šumama, te i pomenutog člana 49. tog Zakona, u vezi čega je donesena pomenuta presuda Ustavnog suda Federacije BiH, te smatra da je tuženi imao osnova da uvaži žalbu tužioca, budući da su odredbe tog zakona proglašene neustavnim i da je Zakon o šumama prestao da važi, budući da Federalni Parlament nije u ostavljenom roku postupio po nalogu iz iste presude. Napominje da bi izvršenje osporenog rješenja imalo teške posljedice za 60 uposlenih radnika društva, kao i općenito na ekonomiju i drveno prerađivačke kapacitete na području HNK i Federacije BiH. Predlaže da se osporeno prvostepeno rješenje poništi.

Tuženi u odgovoru na tužbu navodi da je jedini razlog za donošenje presude Ustavnog suda Federacije BiH broj U-26/08 od 14.04.2009. godine, to što jedinice lokalne samouprave u Federaciji BiH nisu na odgovarajući način konsultovane prije donošenja Zakona o šumama, te da se isti prestao primjenjivati, jer u roku od 6 mjeseci od objavljivanja navedene presude u Službenim novinama Federacije BiH, nije usaglašen sa odredbama Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji BiH, te da se navedenom presudom nije odlučivalo o ustavnosti po pojedinačnim odredbama navedenog Zakona, pa ni o ustavnosti navedenog člana 49. Napominje da je odredbma člana III. (2) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano da su Federalne vlasti i Kantoni nadležni za korištenje privrednih bogatstava, te smatra da je pozivanje tužioca na navedenu presudu bez uticaja na rješavanje ove upravne stvari. Napominje da je prvostepeno rješenje doneseno 21.09.2009. godine, a drugostepeno 09.11.2009. godine, odnosno u vrijeme važenja Zakona o šumama, kao i da je Vlada Federacije BiH, Zaključkom sa 111. sjednice održane 30.07.2009. godine, usvojila Informaciju Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva o statusu JP „Bosanskohercegovačke šume“ Sarajevo i JP „Šume Herceg Bosne“ d.o.o. Mostar i o problemima o gospodarenju šumama u HNK, kojim Zaključkom je naloženo Federalnoj Upravi za inspekcijske poslove da izvrši inspekcijsku kontrolu u svim preduzećima šumarstva u Hercegovačko-neretvanskom kantonu, koja vrše gospodarenje šumama i da se izrekne zakonska mjera

privremene zabrane korištenja šuma za sve subjekte koji vrše gospodarenje šumama u suprotnosti sa Zakonom o šumama. Navodi da je u skladu sa navedenim Zaključkom i zakonskim ovlaštenjima prvostepeni organ i postupio, kako kod tužioca, tako i kod drugih preduzeća koja gospodare šumom na navedenom području. Smatra da tužilac nije ovlašten za gospodarenje šumom u skladu sa Zakonom o šumama, koji je bio u primjeni u vrijeme donošenja prvostepenog i osporenog rješenja, te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Zakornost osporenog rješenja, sud je cijenio u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine FBiH“, broj 9/05) i donio odluku kao u izreci iz slijedećih razloga:

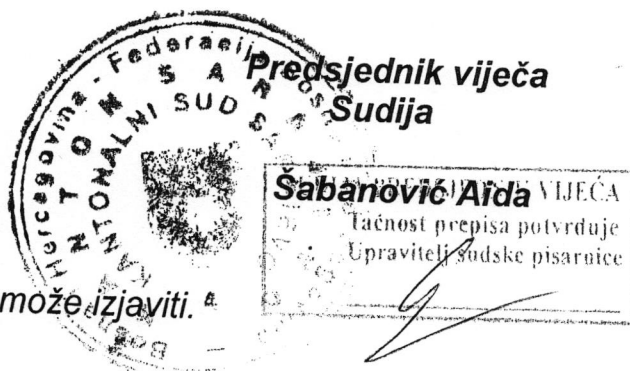
Iz spisa u predmetu proizilazi da je dana 16.09.2009. godine vršena inspekcijaska kontrola rada Privrednog društva „Šumarstvo Ljuta“ d.o.o. Konjic od strane Federalne Uprave za inspekcijaska poslove, Šumarski inspektorat, o čemu je sačinjen zapisnik broj UP/I-13-1-26-5-576/09 od 16.09.2009. godine, u prisustvu direktora društva Holjan Ismeta i rukovodioca Plana i pripreme proizvodnje Hadžialić Senada, koji su zapisnik potpisali bez ikakvih primjedbi. U zapisniku se između ostalog navodi da Privredno društvo „Šumarstvo Ljuta“ d.o.o. Konjic nema sa resornim ministarstvom Hercegovačko-neretvanskog kantona zaključen ugovor o prenosu poslova gospodarenja državnim šumama i šumskom zemljištem na dijelu šumsko gospodarskog područja „Konjičko“. Na osnovu navedenog, pozivom na odredbe člana 67. stav 1. i člana 49. Zakona o šumama (Službene novine Federacije BiH broj 20/02,29/03 i 37/04) prvostepenim rješenjem od 22.09.2009. godine naređeno je tužiocu da obustavi sve vidove sječe doznačenih stabala, da uspostavi šumski red i izveze izrađene šumske drvene sortimente u svim odjelima u kojima je rađeno na realizaciji projekata za izvođenje, te da privremeno obustavi gospodarenje državnom šumom na dijelu ŠGP „Konjičko“ na ukupnoj površini od 8.452,9 ha. Stavom 2. dispozitiva prvostepenog rješenja utvrđeno je da je rok za izvršenje tog rješenja 30 dana od prijema istog i trajat će do ispunjenja odredbi člana 49. Zakona o šumama t.j. do zaključenja ugovora u smislu navedene zakonske odredbe o prenosu poslova gospodarenja državnim šumama na području Hercegovačko-neretvanskog kantona na kantonalno šumsko gospodarsko društvo.

Odredbom člana 49. stav 5. Zakona o šumama propisano je da će Kantonalno ministarstvo ugovorom prenijeti poslove, zadatke i odgovornosti iz stava 2. tog člana na Kantonalno šumsko-gospodarsko društvo. Kako iz spisa proizilazi u postupku je nesporno utvrđeno, što tužilac ne osporava ni u zapisniku o inspekcijaskoj kontroli od 16.09.2009. godine, niti u žalbenom postupku i tužbi, da tužilac nema zaključen ugovor sa Kantonalnim ministarstvom o prenosu poslova gospodarenja državnom šumom na dijelu ŠGP „Konjičko“, a što je protivno navedenim odredbama člana 49. tada važećeg Zakona o šumama.

Presudom Ustavnog suda Federacije BiH broj U-26/08 od 14.04.2009. godine (Službene novine Federacije BiH broj 36/09) , na koju se tuženi u tužbi poziva,

u odlučivanju po zahtjevu načelnika općine Konjic i Saveza općina i gradova Federacije BiH, za zaštitu prava na lokalnu samoupravu, utvrđeno je da je zahtjev opravdan i da jedinice lokalne samouprave u Federaciji BiH u vrijeme donošenja Zakona o šumama nisu pravovremeno i na odgovarajući način konsultovane. Navedenom presudom utvrđeno je da će se Zakon o šumama moći primjenjivati u roku od 6 mjeseci, počevši od dana objavljivanja presude u Službenim novinama Federacije BiH, a po isteku tog roka taj Zakon prestaje da važi, odnosno prestat će da se primjenjuje. Kako je navedena presuda objavljena u Službenim novinama Federacije BiH 27.05.2009. godine, navedeni Zakon prestao je da se primjenjuje 6 mjeseci nakon tog datuma, odnosno 27.11.2009. godine. Nesporno je da je prvostepeno rješenje doneseno 21.09.2009. godine, a osporeno drugostepeno rješenje tuženog 09.11.2009. godine, te nisu opravdane primjedbe iz tužbe da su prvostepeni i osporeni akt doneseni pozivom na nevažeći Zakon.

Imajući u vidu navedeno, te kako je prvostepeni organ postupio prema nalogu Vlade Federacije BiH (tačka 2 Zaključka sa 111 sjednice od 30.07.2009. godine, vezano za kontrolu subjekata koji gospodare šumama na području Hercegovačko-neretvanskog kantona i poslovanje u skladu sa odredbama Zakona o šumama), a u okviru ovlaštenja iz člana 108. Zakona o inspekcijama u Federaciji BiH i člana 66. stav 1. tačka e. tada važećeg Zakona o šumama, sud je ocijenio da tužbeni navodi nisu osnovani i da nisu mogli uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i da prvostepenim i osporenim rješenjem nije povrijeđen Zakon na štetu tužioca, pa je u skladu sa odredbama člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao u dispozitivu.

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

Primljeno: 26-12-2013			
Org. jedin.	Broj	Prilog	Vrijednost

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
BROJ: 09 0 U 005145 10 U
Sarajevo, 11.12.2013. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Aida Šabanović u upravnom sporu tužitelja Javno preduzeće „Šume Herceg Bosne“, d.o.o. Mostar, koga zastupa Zajednički odvjetnički ured Sesar - Čurić - Miletić, Mostar, ul. Dr Mile Budaka br. 47, protiv tuženog Federalno ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Sarajevo, ul. Maršala Tita br. 15, radi poništenja rješenja broj: UP-II-10-26-253-1/09 od 09.11.2009. godine, u predmetu inspeksijskog nadzora, dana 11.12.2013. godine donio je,

P R E S U D U

Tužba se odbija

O b r a z l o Ź e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, bliže označenim u uvodu, kao neosnovana odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Federalne uprave za inspeksijske poslove Šumarski inspektorat broj: 13-04-26-5-575-1/09 od 17.09.2009. godine i to rješenje je potvrđeno. Označenim prvostepenim rješenjem od 17.09.2009. godine, tužitelju se privremeno zabranjuje gospodarenje šumama i šumskim zemljištem na dijelu šumskogospodarstvenog područja „Srednje Neretvansko“, na području općina Jablanica - dio, Mostar - dio, Čapljina, Prozor - Rama - dio, Ravne, Sokolac, Čitluk i Neum, s tim da upravna mjera zabrane teče od dana prijema rješenja, pa do momenta kada tužitelj ispuni uslove propisane članom 49 Zakona o šumama.

Tužbom od 08.01.2010. godine tužitelj je osporio rješenje tuženog od 09.11.2009. godine i predložio da se taj akt, kao nezakonit, poništi i predmet vrati mjerodavnom organu na ponovno odlučivanje. U obrazloženju tužbe se navodi da se rješenje tuženog osporava i svih razloga navedenih u članu 12 Zakona o upravnim sporovima, da je osporeni akt donesen isključivo na osnovu odredaba Zakona o šumama koji je u međuvremenu, nakon odluke Ustavnog suda Federacije BiH i objave te odluke u službenim novinama, dana 27.11.2009. godine prestao da vrijedi, a time je prestala i zakonska osnova za odbijanje tužiteljeve žalbe osporenim rješenjem tuženog kao i zakonski osnov na osnovu koga je upravni inspektor donio prvostepeno rješenje. U tužbi se dalje ističe da je iz obrazloženja osporenog rješenja nije vidljivo zašto je odbijena tužiteljeva žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja, da je tuženi zanemario činjenicu da se tužitelj u više navrata prethodno obraćao sa zahtjevima nadležnim organima, ali bezuspješno, da je prvosepeno rješenje nejasno, nepotpuno i neprecizno i u suprotnosti sa odredbama Zakona o upravnom postupku i Zakona o šumama, da je porazna činjenica da je donošenjem označnih akata tužitelj doveden u težak i bezizlazan položaj i označeno šumskogospodarsko područje ostavljeno na očiglednu milost i nemilost i postupanje raznim pravnim i fizičkim licima koja će crpiti šumska bogatstva i da je normalan rad tužitelja i njegovih stručnih osoba da rade u skladu s pravilima struke i gospodare šumama i šumskim zemljištem na dijelu ovog šumskogospodarstvenog područja onemogućen, da je prvostepeno rješenje istina privremenog karaktera, ali da može biti i trajnog karaktera i da tužitelj iz svih ovih razloga predlaže poništenje označenog rješenja tuženog.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje kod razloga svog osporenog rješenja od 09.11.2009. godine, u cjelosti je osporio navode tužbe i predložio je da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Zakonitost osporenog akta sud je cijenio u smislu odredbe člana 34 Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05) i odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Tuženi svojim osporenim rješenjem prihvata prvostepeno rješenje u određivanju tužitelju privremene zabrane gospodarenje šumama i šumskim zemljištem na dijelu šumskogospodarstvenog područja bliže označenog u dispozitivu prvostepenog rješenja, obrazlažući da je doneseno u skladu sa odredbama člana 49 stav 1., 3. i 5. Zakona o šumama i članom 108 stav 1. Zakona o inspekcijama u Fedraciji Bosne i Hercegovine i tuženi rješava pozivajući se na odredbe člana 224 stav 7. i 237 Zakona o upravnom postupku.

Po podacima spisa predmetne upravne stvari Federalni šumarski inspektorat je u periodu od 26.08.2009. do 28.08.2009. godine kod tužitelja izvršio kontrolu provođenja odredaba Zakona o šumama o čemu je pod brojem: 13-04-26-5-575/09 dana 28.08.2009. godine sačinjen zapisnik, koga je bez primjedbi supotpisao predstavnik tužitelja, a kojim je konstatovano da tužitelj vrši gazdovanje šumama i šumskim zemljištem na dijelu šumskogospodarstvenog područja „Srednje Neretvansko“, na području općina Jablanica - dio, Mostar - dio, Čapljina, Prozor - Rama - dio, Ravne, Sokolac, Čitluk i Neum, da je resorno ministarstvo Hercegovačko Neretvanskog kantona nije ugovorom prenijelo poslove, zadatke i odgovornosti propisane članom 49 stav 2. Zakona o šumama i konstatovane su druge nepravilnosti u radu tužitelja, bliže navedene u zapisniku od 28.08.2009. godine. Po ovoj kontroli i utvrđenju donesena su označena rješenja prvostepenog organa od 17.09.2009. godine i tuženog od 09.11.2009. godine.

Zakon o šumama („Službene novine Federacije BiH“ broj: 20/02, 29/03 i 37/) koji se slijedom presude Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: U - 26/08 od 14.04.2009. godine objavljene u Službenim novinama Federacije BiH broj: 36/09 od 27.05.2009. godine prestao primjenjivati 27.11.2009. godine, se u skladu sa principom vremenskog važenja zakona, prema kojem se na određeni pravni odnos primjenjuje onaj zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka tog pravnog odnosa i pravne situacije primjenjivao u vrijeme donošenja rješenja prvostepenog organa od 17.09.2009. godine i tuženog od 09.11.2009. godine, zbog čega sud cijeni neosnovanim tužbene prigovore o nepostojanju, odnosno prestanku pravnog osnova za donošenje ovih akata.

Odredbom člana 49 stav 1. tog Zakona je propisano da Federalno ministarstvo ugovorom prenosi poslove gospodarenje šumama i šumskim zemljištem kantonalnim ministarstvima. Stav 3 ovog člana Zakona propisuje da će skuština kantona osnovati jedno kantonalno šumsko - gospodarasko društvo za područje kantona, a prema stavu 5 ovog člana Zakona kantonalno ministarstvo kantonalnom šumskom gospodarskom društvu će ugovorom prenijeti poslove, zadatke i odgovornosti određene stavom 2 ovog člana.

Član 64 stav 2. Zakona o šumama propisuje da Federalna šumarska inspekcija može neposredno obaviti poslove iz nadležnosti kantonalne šumarske inspekcije kada ocjeni da se na drugi način ne mogu provesti odredbe ovog Zakona ili drugih propisa donesenih na temelju ovog Zakona, a članom 66 i 67 Zakona su propisana ovlaštenja i dužnosti šumarskog inspektora koji ako prilikom vršenja inspekcijiskog nadzora ustanovi da propis nije primijenjen ili da je nepravilno primijenjen donosi rješenje kojim nalaže otklanjanje utvrđenih nepravilnosti i rok u kome se one moraju otkloniti.

Prema članu 108 Zakona o inspekcijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“ broj: 69/05 i 17/06) kada inspektor utvrdi da subjekat nadzora ne postupa ili nepravilno postupa ili nepotpuno prema obavezama koje su mu određene propisima dužan je prema utvrđenom činjeničnom stanju u zapisniku o obavljenom inspekcijiskom pregledu naložiti odgovarajuće upravne mjere i narediti, da se utvrđeni nedostaci i nepravilnosti otklone na način i u roku određenom ovim Zakonom i propisima na koje se odnosi inspekcijiski nadzor.

Sud imajući u vidu navedene zakonske odredbe i podatke spisa predmetne stvari osporeno rješenje tuženog od 09.11.2009. godine, a i rješenje prvostepenog organa od 17.09.2009. godine cijeni pravilnim i zakonitim.

Naime, nakon inspekcijiskog nadzora obavljenog u skladu sa odredbama članova 66 i 67 Zakona o šumama i utvrđenja u smislu člana 108 Zakona o inspekcijama u Federaciji Bosne i Hercegovine da na tužitelja ugovorom nisu preneseni poslovi, zadaci i odgovornosti bliže navedeni u stavu 2. člana 49 tada važećeg Zakona o šumama, prvostepeni organ je, po ocjeni suda odredio adekvatnu inspekcijisku mjeru privremene zabrane tuženom gospodarenja šumama i šumskim zemljištem u dijelu šumskogospodarskog područja „Srednje Neretvansko“, a tuženi time što prihvata u cijelosti svojim rješenjem prvostepeni akt od 17.09.2009. godine i sam donosi pravilnu i zakonitu odluku.

Iz ovih razloga tužba je neosnovana i sud je primjenom člana 36 stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci presude.

SUDIJA
Aida Šabanović s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.